

[Ministeren for kulturelle anliggender]

statstilskud til amtsmuseumsrådene i henhold til lovens § 9, stk. 5.

Ifølge bestemmelsen i museumslovens § 1 ydes det almindelige statstilskud til godkendte museer med 40 pct. af de ikke-statslige tilskud.

Statstilskuddet er imidlertid begrænset derved, at det højst kan stige med 15 pct. i forhold til statstilskuddet ydet i det nærmest foregående år, og tilskuddet til det enkelte museum er endvidere maksimeret til 275.000 kr.

Det sidstnævnte maksimumsbeløb reguleres ifølge lovens § 1, stk. 1, sidste punktum, med 3 pct. for hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet 100.

Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse ved reguleringen af det årlige statstilskud til amtsmuseumsrådene efter lovens § 9, stk. 5.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget skal den nu foreslåede ændring af reguleringsbestemmelsen i museumslovens § 1, stk. 1, sidste punktum, ses i sammenhæng med og som en konsekvens af det ved lov nr. 532 af 28. december 1979 om ændring af dyrtidsregulering m. v. vedtagne bortfald af regulering af arbejdsvederlag m. v. på grundlag af reguleringspristallet for januar 1980.

Det foreslås derfor, at de to dyrtidsportioner, der ville være blevet udløst som følge af det nævnte pristal, skal endeligt bortfalde og følgelig ikke indgå i fremtidige beregninger af reguleringerne af de ovennævnte museumstilskud.

Det svarer som nævnt til den ordning, der i medfør af lov om ændring af dyrtidsregulering m. v. er vedtaget for en række arbejdsvederlag m. v.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om kapitalindskud i Det Danske Stålvalseværk A/S.

(Lovforslag nr. L 235).

Ved lov nr. 247 af 8. juni 1978 bemyndigede folketinget handelsministeren til på statens vegne at indskyde en ansvarlig lånekapi-

tal på 108 mill. kr. i selskabet samt til at yde garantier for lån til selskabet for i alt 213 mill. kr. Samtidig indskød aktionærene 54 mill. kr. til forøgelse af selskabets aktiekapital.

Baggrunden for statens deltagelse i denne styrkelse af selskabets kapitalgrundlag var den alvorlige likviditetssituation, selskabet befandt sig i som følge af de betydelige tab, selskabet havde haft under de seneste års vanskelige konjunkturforskel på stålmarkedet, samt selskabets betydelige afdrags- og renteforpligtelser i forbindelse med en i 1974 igangsat omfattende fornyelse og rationalisering af virksomhedens produktionsapparat. Den tilførsel af kapital, der på denne måde tilsikredes ved en forenet indsats fra statens og fra aktionærernes side, skulle tillige muliggøre yderligere rationaliseringsinvesteringer og nedlukning af virksomhedens forældede SM-anlæg, der kunne betinge positive regnskabsresultater for selskabet fra 1981.

Når det allerede nu igen har vist sig nødvendigt at tilsikre Stålvalseværket yderligere tilførsel af kapital, skyldes det, at de regnskabsmæssige tab, som selskabet har haft i 1979 og må forvente i 1980, er blevet væsentlig større end skønnet ved rekonstruktionen i 1978. Årsagen hertil er først og fremmest en særlig ugunstig udvikling i forholdet mellem selskabets salgspriser for stål og indkøbspriser for virksomhedens hovedråvarer, skrot. Der blev ved 1978-lovens fremsættelse gjort opmærksom på, at en sådan risiko bestod og kunne gøre yderligere kapitaltilførsel nødvendig. Hertil kommer, at valutakursudviklingen har haft til følge, at selskabet i 1979 har måttet registrere betydelige tab af egenkapital i form af kurstab på selskabets udlandsgæld.

De planlagte rationaliseringsinvesteringer er nu næsten fuldført og vil givet kunne forbedre Stålvalseværkets driftsresultater væsentligt; men uden en meget hurtig tilførsel af kapital til sikring af selskabets likviditet i de nærmeste par år vil virksomheden ikke kunne videreføres. I det lovforslag, der nu er fremsat, foreslås det, at staten indskyder yderligere 108 mill. kr. som ansvarlig lånekapital i Det Danske Stålvalseværk A/S. Det forudsættes, at der samtidig fra aktionærene indbetales 54 mill. kr. til forøgelse af aktiekapitalen, samt at selskabets danske bankforbindelser sikrer refinansiering af forfaldende

[Industriministeren]

aftag på visse af selskabets udlånslån for i alt 161 mill. kr. i løbet af 1980–1982 og tillige yder bidrag på i alt 33 mill. kr. til nedsættelse af selskabets nettorentudgifter. Der er således atter tale om en forenet indsats fra statens og fra privat side.

Forslagets sene fremsættelse, som jeg meget beklager, skyldes, at forhandlingerne om rekonstruktionsplanen har været både langvarige og vanskelige. Det gælder forhandlingerne i selskabets bestyrelse, mellem bestyrelsen og de større aktionærer og med selskabets bankforbindelser, og det gælder de sideløbende forhandlinger, jeg har haft med selskabets bestyrelse, ikke mindst med henblik på at sikre det størst mulige bidrag til rekonstruktionsplanen fra privat side.

For så vidt angår de nærmere enkeltheder om lovforslagets baggrund, forudsætninger og Stålværværkets særlige betydning, vil jeg tillade mig at henvise til de til lovforslaget knyttede fyldige og detaljerede bemærkninger og hermed anbefale forslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Formanden:

Inden vi går over til første sag på dagsordenen, skal jeg til orientering meddele, at skulle der blive tale om afstemninger under punkt 5 på dagsordenen, nemlig forespørgselsdebatten, vil denne afstemning blive foretaget tirsdag den 20. maj ved mødets begyndelse, men forhandlingen afsluttes i dag, så der kan ikke debatteres på tirsdag. Det sker med indforståelse fra det parti, som har stillet forespørgslen her i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 348 vedrørende Farøprojektet tilbage fra finansudvalget.

[Af Glensgård (FP) og Askjær Jørgensen (FP)].

(Beslutningsforslag nr. B 129. Fremsat 9/5 80. Første behandling 12/5 80. Betænkning 12/5 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet har ofte kritiseret pressen i Danmark. Jeg vil gerne takke pressen for, at man har givet os en god opbakning for vore gode synspunkter i denne sag. Det gælder både pressen på den ene og den anden side.

Så vil jeg næstefter benytte lejligheden til at anbefale de socialdemokratiske folketingsmedlemmer at lytte efter partiets finanspolitiske ordfører, hr. Camre. Hr. Camre har fremsat nogle gode synspunkter i denne sag, som jeg mener man bør tage til efterretning i den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Endvidere vil jeg gerne anbefale venstres medlemmer i dette ting at lytte til venstres finanspolitiske ordfører, hr. Bertel Haarder, for hr. Bertel Haarder har haft nogle fornuftige synspunkter i denne sag.

Jeg tror, det er således både hos den finanspolitiske ordfører i socialdemokratiet og i venstre, som det er i fremskridtspartiet, at vi er klar over, at staten ikke har de 2–3 mia kr., som denne sag vil koste, inden den bliver færdig, og at staten derfor kun kan skaffe disse penge ved at gå ud og sælge statsobligationer, så man får et provenu hjem til at betale broen med. Det vil altså sige, at man pådrager statskassen en årlig renteudgift på ca. 20 pct. af disse 2–3 mia kr. Det er et par milliarder kroner i øjeblikket, men der sker løbende prisstigninger, mens broen skal bygges – hvad den forhåbentlig ikke skal – og det vil sige, at det nok ender med at være 3 mia kr., der er brugt, inden broen bliver færdig, og disse 3 mia kr. skal skaffes ved at sælge statsobligationer. Altså bliver den løbende udgift fremover 600 mill. kr. årlig til forrentning af pengene, der fremskaffes ved at sælge statsobligationer. Det er mange penge at pålægge de kommende generationer årlig at skulle betale, for hvornår er der udsigt til at vi kan skaffe pengene, som det står til? Statsministeren har lovet os, at vi skal have kriseforlig og tilbagevendende situationer som den, vi har nu i anledning af påskekriseægget, vi har nu i anledning af påskekriseægget, i mange år fremover, såfremt vælgerne fortsat måtte ønske, at vi skal have socialdemokratiske regeringer.

Det, vi altså skal tage stilling til, når vi stemmer nu, er, hvorvidt en række motorvejsprojekter skal udskydes dér, hvor der